

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády
ze dne 11. dubna 2012 č. 251

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 633)

Vláda na své schůzi dne 11. dubna 2012 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 633), a zaujala k němu toto stanovisko:

1. Předkladatelé návrh odůvodňují především nejednotnou rozhodovací praxí jak soudů nižších stupňů, tak i Nejvyššího soudu, pokud jde o podmínku uplatnění nároku na zadostiučinění za způsobenou nemajetkovou újmu nejprve u příslušného ústředního správního úřadu. Neodkazují však přitom na konkrétní rozhodnutí, a proto nelze náležitě posoudit argumentaci podporující deklarovaný názor, že na tento druh nároků se podmínka předběžného uplatnění nevztahuje. Vláda v tomto směru však poukazuje na obecně známou a ustálenou rozhodovací praxi Nejvyššího soudu, který konsistentně vychází z názoru, že požadavek na předběžné projednání nároku u ústředního správního orgánu se vztahuje na všechny nároky vůči státu, tedy i na požadavky na přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemateriální újmu způsobenou nesprávným úředním postupem. K tomu lze poukázat například na rozsudky Nejvyššího soudu č.j. 25 Cdo 1891/2007 ze dne 17. 6. 2009 a č.j. 25 Cdo 737/2008, ze dne 16. 6. 2010, nebo na stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu č.j. Cpjn 206/2010 ze dne 13. 4. 2011. Tento názor Nejvyššího soudu je ostatně akceptován i Ústavním soudem (například usnesení sp. zn. III. ÚS 286/11 ze dne 7. 4. 2011).

2. Navrhované doplnění nového § 15a je vzhledem ke stávající úpravě podmínek zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve společných ustanoveních z hlediska systematiky zákona nevhodné. Ve svém důsledku by totiž mohlo vyvolat pochybnosti, zda se na uplatněné nároky tohoto druhu mají vztahovat jiná, v tomto ustanovení nezmíněná, ustanovení zákona č. 82/1998 Sb., například § 3, 5, 6 nebo 8. Pokud by měla být změna uvedeného zákona v navrhovaném smyslu provedena, což se vláda nedomnívá, z hlediska systematiky by bylo vhodnější její zařazení do stávajícího § 31a, který tuto problematiku řeší.

3. Nabytí účinnosti zákona již dnem jeho vyhlášení je podle § 3 odst. 3 zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, možné pouze výjimečně, pokud to odůvodňuje naléhavý veřejný zájem, který ovšem v důvodové zprávě popsán není, neboť pouhou domněnkou o nepotřebnosti legisvakanční doby nelze považovat za naléhavý veřejný zájem ve smyslu zákona.